

הוא בגלל חולי העינים ולכן תמיד עיניו זולגות דמעות (מק"מ). **אֲדַהְכִּי, אֲעֹבֵר**
חַד בְּרֵשׁ, פָּגִים מְעִינִיהָ חֵד. אָמַר חָמוּי, נִשְׁאַל לְהֵאֵי
 ובתוך כך עבר אדם אחד שהיה עיוור בעין אחת ואמר חמיו בא נשאל אותו אם הוא יודע
 את הרפואה לזה. **אָמַר, פָּגִים הוּא, וְלֹא מְהִימָנָא** אמר רבי אלעזר
 אותו האיש פגום הוא והוא אינו נאמן. **אָמַר, נִשְׁאַל בְּהֵדִיָּה** אמר חמיו נשאל
 אותו על דבר אחר ונראה אם הוא נאמן (מק"מ). **אָתוּ שְׁאִילוּ לֵיהּ. אָמַר**
לֵיהּ, טוּפְקָא מֵאֵן הוּא בְּעֵלְמָא באו ושאלו אותו ואמרו לו מי הוא האדם
 החזק בעולם. **אָמַר עֵתִירָא, אָבֵל דִּישְׁלִיף, בְּהֵדִיָּה אָנָּא**
מְבַלְהוּ אמר להם הוא העשיר ובלבד שישאר העשירות עימו ולכן אני מחבבו יותר
 מכולם. (ס"א עֵתִירָא, אָבֵל דִּישְׁלִיף, וְוֵי עַל דָּא, בְּהֵדִיָּה אָנָּא מְבַלְהוּ) **אָמַר רַבִּי**
אַלְעָזָר, בְּמַלּוֹי אֲשֶׁתְּמַע, דְּלֹא מְהִימָנֹתָא גִבִּיָּה, וְלֹא
בְּרִיךְ הוּא אמר רבי אלעזר לחמיו מדבריו נשמע שאין לו אמונה והוא
 לא בן אמונה כי אמר שהעשיר הוא חזק ולא הקב"ה שמלא כל הארץ כבודו והוא עיקר
 העולם וענה להם בדבר גשמי ולא בדבר רוחני (דמשק אליעזר). **תָּא תְּזִי, קְדָשָׁא**
בְּרִיךְ הוּא אָמַר בא וראה שהקב"ה אמר **כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם**
לֹא יִקְרַב וטעם הדבר הוא, **דִּהָא קְדוּשָׁא דְלַעֲיָלָא, לָא שְׂרִיָּא**
בְּאַתְרֵי פָּגִים כי הרי הקדושה של מעלה אינה שורה במקום פגום.

תורה שבכתב כנגד ז"א, תעודה היא תורה שבעל פה כנגד המלכות

פְּתַח וְאָמַר רבי אלעזר לבאר את מש"כ, (ישעיה ח) **לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה**
אִם לֹא יֹאמְרוּ בְּדָבָר הַזֶּה [נד]. לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה.
מֵאֵן הוּא תוֹרָה, וּמֵאֵן הוּא תְּעוּדָה מי הוא התורה ומי הוא התעודה.
אֲלֵא תוֹרָה, דָּא תוֹרָה שְׂבִכְתָּב אלא התורה הוא התורה שבכתב שהיא
כנגד ז"א. **תְּעוּדָה, דָּא תוֹרָה שְׂבִעַל פֶּה** והתעודה היא התורה שבעל
פה שהיא כנגד המלכות. **תוֹרָה שְׂבִעַל פֶּה לֹא שְׂרִיא בְּאִתְר**
פְּגִימ, דְּהָא מִתּוֹרָה שְׂבִכְתָּב אֲתַבְּנִי והתורה שבעל פה אינה שורה
במקום פגום כי הרי מהתורה שבכתב היא נבנית, דהיינו שאפילו שהתורה שבעל פה שהיא
סוד המלכות משכנה גם בחיצונים מ"מ מקורה הוא מהבינה שמשם בניינה וכאשר היה יונקת
מהבינה היא ראויה אל ז"א ולכן לא נאחזים בה החיצונים ומשום כך היא לא שורה על בעל
מום שיש בו אחיזה לחיצונים (ע"פ הרמ"ק). **כְּתִיב וּכְן מִשְׁכַּח צוֹר תְּעוּדָה**
חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמּוּדֵי [נה] הפירוש של מש"כ, **צוֹר תְּעוּדָה, דָּא**

אור הרשב"י

[נה] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו שכל זה מן הנבואה שנאמרה למעלה כי כה אמר ה' אלי ועוד זאת אמר לי צור תעודה לשון העדותי בכס היום לשון התראה קשור התראתי וחתום התורה על לב לימודי תלמידך ויראי שמים הנקראים לימודי ה' ואם תאמר אין לשון קשירה נופל בלימוד תורה נופל הוא בו שנאמר (משלי ו) קשרם על לבך תמיד (רש"י).

[נד] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו שר"ל הריני נשבע בתורה אם לא יאמרו המסיתים דברי הבאי כדבר הזה אשר נראה לעין כל שאין לו זוהר ובהירות כי אין להדמות אמונת עבודת כוכבים לאמונת האל ורצה לומר כמו שהראיה הזה הוא הבל ואין בו ממש כן יהיו כל הראיות שיביאו וכאומר השמרו בנפשותיכם לבל תהיו נפתים להם כי כל אמריהם אמרי נואש. (מצודות).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

תּוֹרָה שֶׁפַּעַל פֶּה הַכוּוֹנָה לַתּוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה שֶׁהִיא כַּנֶּגֶד הַמַּלְכוּת, בְּגִין
 דְּתַמָּן אֶתְצַר צְרוּרָא דְתִי כִי שֵׁם נִקְשַׁר וְנִצְרַר תְּמִיד צְרוּר הַחַיִּים שֶׁהוּא
 הַיְסוּד דז"א, וּבִתְעוּדָה אֶתְקַשֵּׁר קִשְׁרָא דְתִי (נ"א קִשְׁרָא דְמִהִימְנוּתָא)
 דְּלֵעִילָא, לְמַהוּי כְּלָא חָד וּבִתְעוּדָה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת נִקְשַׁר קִשְׁר הַחַיִּים שֶׁל
 מַעֲלָה בְכַדִּי שִׁיחִיהָ הַכֵּל אַחַד, דֵּהִינּוּ שֶׁהַיְסוּד שֶׁהוּא צְרוּר הַחַיִּים הוּא מֵתַחֲבַר עִם הַמַּלְכוּת
 שֶׁהִיא הַתְּעוּדָה וְהִיא בַת תְּשַׁע סְפִירוֹת וְהוּא מִשְׁלִימָה לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת (מק"מ).

מהמלכות נפרדים דרכי הקדושה ומתפשטים בבי"ע

וּמִתַּמָּן לְתַתָּא אֶתְפְּרִשָׁן אֲוֶרְחִין וְשִׁבְלִין וּמִהַמַּלְכוּת וּלְמַטָּה
 נִפְרָדִים הַדְּרָכִים שֶׁהֵם דְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה הַיּוֹנְקִים מִהַמַּלְכוּת (רמ"ק), וּמִתַּמָּן
 מִתְּפָרְשִׁין אֲוֶרְחִין בְּעֵלְמִין כְּלָהוּ וּמִשֵּׁם מִתְּפַשְׁטִים וְנִפְרָדִים הַדְּרָכִים
 בְּעוֹלְמוֹת כּוֹלֵם שֶׁהֵם בִּי"ע, הִתְדָּא הוּא דְכְּתִיב וְזֶהוּ מִש"כ בַּפְּסוּק, (בְּרֵאשִׁית ב)
 וּמִשֵּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים דֵּהִינּוּ שֶׁהֵם סוּד שֶׁל אַרְבַּעַת
 רֵאשֵׁי הַמַּחֲנוֹת שֶׁהֵם מִלֵּאכֵי אַרְגָּמָן (מק"מ בִּשְׁם מִהֲרַח"ו).

המלכות משלימה את כל הספירות ורק על ידה נעשה הכל שלם

חֵתוּם תּוֹרָה, חֲתִימָה דְאֲוֶרְיִיתָא, דְּאִיחֵי תּוֹרָה
 שֶׁכְּתִיב חֵתוּם תּוֹרָה הִיא הַחֲתִימָה שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַתּוֹרָה שֶׁכְּתִיב
 שֶׁהִיא כַּנֶּגֶד ז"א, בְּאֵן אֶתָר וּבְאִיזָה מְקוּם הִיא נִתְמַכֶּת וְנִמְצָאָתָּ. בְּלְמוּדֵי,

הלימוד היומי

אֵלֶיךָ נְבִיאִי אלא הוא במקום הנצח וההוד הנקראים לימודי ה' ומשם יניקת הנביאים, **כְּמֵה דְאֵת אָמֵר** כמו שנאמר בפסוק (מלכים א ז) **וַיִּקְרָא אֶת הָעֵמֹוד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִכִּין וַיִּקְרָא אֶת הָעֵמֹוד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בּוֹעֲז** דהיינו שהעמוד הימני הנקרא יכין הוא בנצח והעמוד השמאלי הנקרא בועז הוא בהוד. **וּמִתְּמָן אֶת־פְּרִשָׁן אֲזַרְחִין לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי, וְקִיִּימֵי אֵלֶיךָ בְּקִיּוּמָא לְגוּפָא, לְשִׁית טְהִירִין** ומשם נפרדים הדרכים לנביאי האמת כל אחד כפי בחינתו, ואלו עומדים בקיום הגוף לששת האורות, דהיינו שהנצח וההוד מעמידים את הת"ת שהוא סוד הגוף שבגוף עצמו יש ששה אורות שהם סוד הו"ק (רמ"ק), **הֲוֵינָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (שיר השירים ה) **שׁוֹקֵינוּ עֲמוּדֵי יֵשׁ** דהיינו שנו"ה הנקראים שוקיים הם מעמידים את הת"ת שכל הו"ק כלולים בו. **וְכִלְא לָא קִיּוּמָא אֵלָא בְּשְׁלִימוֹ, וְלָא שְׂרִיא קְדָשָׁה דְכִלְא, אֵלָא בְּשְׁלִימוֹ** וכולם שהם זו"ן לא עומדים אלא רק כאשר יש שלימות ולא שורה הקדושה בכולם אלא רק כאשר יש שלימות דהיינו שכאשר זו"ן מתחברים הם בסוד האדם השלם ואז הכתר שורה (רמ"ק), **פִּד מִתְּחַבְּרָאן דָּא בְּדָא, כִּלְא הוּא שְׁלִים, כִּלְא הוּא חָד, לָא אֶת־פְּנִימֵי אֶתְר** והשלימות הוא כאשר הם מתחברים זה בזה ואז הכל שלם והכל הוא אחד ולא נפגם המקום. **וְעַל דָּא אֶקְרִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֵם** ועל כך נקראת השכינה שהיא כנסת ישראל שלימה, **כְּמֵה דְאֵת אָמֵר** כמו שנאמר (בראשית יד) **וּמִלְכֵי צֶדֶק מְלֶךְ שְׁלֵם** דהיינו שמלכי צדק שהיא